

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 7. Ljubljana, dne 1. julija 1909. XVII. tečaj.

V DOMOVJU TUJ!

V polje se stresa mrzel mrak,
popotnik meri v vas korak.
Gorkó mu koprni srce,
da enkrat drage vidi še.

Pred znano hišo obstoji,
a svojcev mu nasproti ni.
Iz veže gleda tuj obraz,
neznán se mu odzove glas.

„Neznanec dragi, o povej,
kdo li prebiva v hiši tej?
Kam predniki so šli, oj kam,
čigav je zdaj ta mili hram?“

„Stan moj je. Predniki pa vsi
v deželo boljšo so odšli.
V grobove hladne šli so leč,
odkoder ni vrnitve več.“

Obraz se potniku zmračí,
glasu mu več z jezika ni.
Bridkó mu zadrhti srce,
v oči mu stopijo solzé.

Med svet je spet odšel solzeč
in nikdar se ni vrnil več.
Gorjé ubogim vsem ljudem,
ki drage grob jim krije nem!

Mokriški.

